

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 7Csp/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421202001
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2024:6421202001.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom na pojednávaní konanom dňa 18.04.2024, sudom JUDr. Petrom Lukáčom, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, právne zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX/XX, XXX XX E., právne zastúpený: Advokátska kancelária WEBBER LEGAL, s.r.o., so sídlom Duchnovičovo námestie 1, 080 01 Prešov, IČO: 50 680 552, o žalobe na úhradu sumy 15.269,40 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

II. Súd žalovanému **p r i z n á v a** na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu (ďalej len žalobca) sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Žiar nad Hronom domáhal úhrady sumy 15.269,40 € s príslušenstvom. Návrh odôvodnil skutočnosťou, že právny predchodca žalobcu (ďalej len žalobca) a žalovaný, uzatvorili dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému pôžičku v celkovej výške 20.000,- €. Žalobca v návrhu na vydanie platobného rozkazu ďalej konštatoval, že zmluvné podmienky zaťažovali stranu žalovaného úhradou poskytnutých finančných prostriedkov podľa dojednaného splátkového kalendára v počte pravidelných 120 splátok, v sume mesačnej splátky dojednanej á 310,17 € a to až do úhrady celkovej sumy zapožičaných finančných prostriedkov, vrátane dojednaného úročenia v sume 37.220,40 €. Žalobca v návrhu ďalej konštatoval, že do súčasnej doby žalovaný z vyššie uvedenej sumy uhradil celkovo finančný obnos vo výške 15.758,50 €. Žalobca v návrhu na vydanie platobného rozkazu konštatoval okolnosť, že žalovaný v priebehu života poskytnutých finančných prostriedkov a ich splatnosti porušil zmluvné dojednania jednak zmluvy o poskytnutí pôžičky a jednak Všeobecných obchodných podmienok, tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy o poskytnutí finančných prostriedkov, a to tým spôsobom, že mesiacom 7/2018 prestal uhrádzať v prospech žalobcu pravidelné dojednané splátky. Žalobca v návrhu ďalej konštatoval, že z dôvodu porušenia zmluvných povinností využil svoje právo v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka rešpektujúc zákonom stanovené podmienky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka listom zo dňa 26.09.2018 označeným ako predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok v lehote poskytnutej v rozsahu 30 kalendárnych dní. Konštatoval, že zároveň upozornil žalovaného na možnosť sankcie vo forme predčasného zosplatnenia poskytnutých finančných prostriedkov v zostávajúcej plnej výške neuhradeného zostatku. Žalobca v návrhu na vydanie platobného rozkazu ďalej konštatoval, že napriek doručeniu výzvy žalovaný s úhradou dlžnej čiastky zostal nečinný a tak dňa 19.11.2018 pristúpil k zosplatneniu celej zostatkovej výšky neuhradených finančných prostriedkov, o čom mal žalovaného informovať listom zo dňa 22.11.2018. Čo sa týka uplatnenej výšky

nároku návrhom na vydanie platobného rozkazu žalobca konštatoval, že samotným návrhom uplatnil rozdiel medzi výškou finančných prostriedkov zaťažujúcich stranu žalovaného vo forme neuhradenej časti poskytnutých finančných prostriedkov a dojednaného úročenia v celkovej sume 31.027,90 €, po odpočítaní realizovanej úhrady pravidelných mesačných splátok vo výške 15.758,50 €, pričom návrhom neuplatnil dojednanú zmluvnú pokutu, ani náklady na vymáhanie pohľadávky. Na základe horeuvedeného kľúča uplatnil žalobca návrhom na vydanie platobného rozkazu celkovo istinu vo výške 15.269,40 € spolu s príslušenstvom pohľadávky vo forme zákonom stanoveného úroku z omeškania.

2. Okresný súd Žiar nad Hronom vo veci rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 7Csp/48/2021-35 zo dňa XX.XX.XXXX. V zákonom stanovenej lehote podal proti platobnému rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu žalovaný odpor. Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením sp. zn. 7Csp/48/2021-47 zo dňa XX.XX.XXXX platobný rozkaz zrušil a vo veci nariadil termín pojednávania.

3. V priebehu konania nastali skutočnosti predpokladané zákonom v ustanovení § 80 Civilného sporového poriadku. O uplatnenom nároku podľa § 80 ods. 1, 2 CSP súd rozhodol uznesením sp. zn. 7Csp/48/2021-94 zo dňa 11.01.2022, a to na základe dokladovanej rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávky, ako i ďalších náležitostí predpokladaných zákonodarcom pre platné postúpenie pohľadávky.

4. Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Svoje námietky do uplatneného nároku prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu zniesol vo svojom odpore zo dňa XX.XX.XXXX. Žalovaný v odpore konštatoval, že napriek tvrdeniam žalobcu v samotnom návrhu na vydanie platobného rozkazu podľa jeho názoru nedošlo k platnému zosplatneniu zostávajúcej výšky poskytnutých finančných prostriedkov, a to pre rozpor so zákonnými ustanoveniami, nedodržania dikcie zákona podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Konštatoval okolnosť, že predpokladom platného zosplatnenia úveru je jednak skutočnosť, že veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, ako i okolnosť, že výzva ako jednostranný adresný právny úkon, nebol doručený do dispozičnej sféry samotného dlžníka. Žalovaný konštatoval, že v tomto smere žalobca neprodukoval žiadne dôkazné prostriedky napriek okolnosti, že zo strany žalovaného došlo k popretiu skutkových tvrdení žalobcu, a dôkazné prostriedky zaťažovali v tomto štádiu sporu samotného žalobcu. Žalovaný ďalej konštatoval, že žalobca neprodukoval v konaní napriek tvrdeniam žiadne dôkazné prostriedky, ktorý by osvedčovali na základe čoho došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Namietol právnu i faktickú skutočnosť, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru tak ako ho produkuje ako dôkazný prostriedok žalobca, nebolo doručené do dispozičnej sféry žalovaného, čo je zákonodarcom stanovený predpoklad pre zosplatnenie zostávajúcej výšky nesplatených finančných prostriedkov. Žalovaný v odpore ďalej konštatoval, že čo sa týka posúdenia samotnej zmluvy, táto je zmluvou formulárovou, ktorej obsah žalovaný nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť, bol teda nútený pri nutnosti zapožičania finančných prostriedkov, túto len akceptovať ako celok alebo ako celok odmietnuť. Žalovaný ďalej namietol, že samotná zmluva vo svojich ustanoveniach neobsahuje kogentne stanovené náležitosti zákonodarcom podľa platnej právnej úpravy, a to konkrétne konštatoval absenciu výšky počtu a termínu splátok v členení istiny, konkrétne uvedené úroky a iné poplatky, prípadne ich poradie. Teda namietal absenciu kogentných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k), l) zákona č. 129/2010 Z.z., a taktiež namietol skutočnosť, že v samotnej zmluve nie je uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda absentuje kogentná náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalovaný ďalej konštatoval vzhľadom na horeuvedené skutočnosti nedostatok aktívnej legitímácie na strane označeného subjektu, s ktorým súd konal pre nesplnenie zákonom stanovených náležitostí v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalovaný v konečnom dôsledku písomným podaním zo dňa 26.07.2022 označenom ako Vyjadrenie žalovaného, konštatoval nedodržanie dikcie zákona v zmysle ustanovenia § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že pri podpise zmluvy o poskytovaní finančných prostriedkov vo forme pôžičky, žalobca riadnym spôsobom, tak ako ukladá zákonodarcu, neskúmal bonitu svojho klienta, nakoľko v prípade, že by bol takýmto spôsobom konal, nebol by mohol poskytnúť žalovanému tak vysoký finančný obnos vo forme pôžičky, vzhľadom na produkované prostriedky procesnej obrany, kde konštatoval v čase uzatvárania zmluvného vzťahu priemerné čisté mesačné príjmy u žalovaného vo výške 385,84 €, priemerné mesačné výdavky vo výške 930,72 €, resp. 918,56 €, čo má podľa názoru žalovaného sankciu v zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z..

5. Okresný súd Žiar nad Hronom vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 7Csp/48/2021 zo dňa XX.XX.XXXX, ktorým rozhodnutím súd žalobe žalobcu vyhovel. Po využití riadneho opravného prostriedku na strane žalovaného Krajský súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 13CoCsp/3/2023-329 zo dňa 26.01.2024 rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 19.07.2022 zrušil a vec tomuto vrátil na ďalšie konanie s vyslovením právneho názoru.

6. Okresný súd Žiar nad Hronom vo veci nariadil termín pojednávania a v zmysle intencií vyslovených v právnom názore Krajského súdu Banská Bystrica vykonal ďalšie dokazovanie.

7. Súd prioritne konštatuje, že v danom konaní sa jedná o uplatnený nárok na finančné plnenie z tzv. spotrebiteľskej zmluvy, ktorý nárok podlieha osobitnej právnej úprave, tzv. spotrebiteľského sporu. Vzhľadom na vyslovený právny názor v uznesení Krajského súdu Banská Bystrica, ale i vznesenej námietky zo strany žalovaného, súd vykonal dokazovanie ohľadom naplnenia dikcie zákona v súvislosti s vyhlásením okamžitej splatnosti poskytnutých finančných prostriedkov, následne naplnenia dikcie zákona v súvislosti s postúpením pohľadávky na označený subjekt na strane žalobcu zo strany pôvodného veriteľa a tým i dokazovanie ohľadom existencie aktívnej legitímácie na strane aktuálne označeného žalobcu.

8. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

9. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

10. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter uplatneného nároku súd konštatuje, že dodávateľ služby môže uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka za podmienky uplynutia troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a zároveň kumulatívne ak súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. V súdnej veci žalovaný aktívne rozporoval naplnenie zákonodarcom stanovených podmienok v súvislosti s postupom dodávateľa služby v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, čím došlo k preneseniu dôkaznej povinnosti a zaťaženiu tejto na žalobcu.

12. Čo sa týka primárnej splátky, pre ktorú došlo k postupu podľa § 565 Občianskeho zákonníka zo strany žalobcu, malo sa jednať o splátku so splatnosťou k mesiacu júl 2018. Podľa produkovaných dôkazných prostriedkov procesného útoku, a to oznámenia o zosplatnení celého zostatku úveru zo dňa 22.11.2018 k zosplatneniu, a teda postupu dodávateľa v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka došlo k mesiacu november 2018, teda súd konštatuje naplnenie podmienky uplynutia zákonodarcom stanovenej lehoty troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Kumulatívnou podmienkou okrem uplynutia lehoty troch mesiacov vzhľadom na charakter spotrebiteľského vzťahu pre platný postup v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka je však i povinnosť upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť postupu podľa § 565 Občianskeho zákonníka. V tomto smere žalobca pri uplatnení nároku konštatoval splnenie podmienky písomnosťou datovanou dňom XX.XX.XXXX označenou ako predžalobná výzva.

13. Súd v rámci vykonaného dokazovania podrobil preskúmaniu práve predžalobnú upomienku, ktorú charakterizoval samotný žalobca ako splnenie podmienky upozornenia spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Samotný žalobca v žalobe konštatoval doručenie oznámenia dňom 01.10.2018 na adresu C. D. XXX/XX, XXX XX E., čomu zodpovedá i písomný dôkazný prostriedok procesného útoku z č.l. 26.

14. Súd konštatuje, že upozornenie spotrebiteľa dodávateľom v lehote nie kratšej ako 15 dní pre uplatnenie práva v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, k účinnosti

ktorého treba, aby sa dostal do dispozičnej sféry spotrebiteľa. Aby nastali platné účinky takéhoto upozornenia doručenie musí byť preukázané, nestačí túto skutočnosť iba predpokladať.

15. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.11.2018, resp. upozornenie na túto možnosť stanovenú zákonodarcom v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ako vyplýva z produkovaných dôkazných prostriedkov bolo doručené dňa 01.10.2018 na adresu C. D. XXX/XX, XXX XX E., pričom ako preberajúca osoba je bez akejkoľvek možnosti zámeny uvedený otec žalovaného. V ďalšom súd upozorňuje na skutočnosť, že čo sa týka samotnej uzatvorenej zmluvy o poskytnutí pôžičky na bývanie vo forme spotrebiteľského úveru, v čase uzatvárania zmluvy o pôžičke žalovaný uvádzal na tejto nielen adresu trvalého pobytu na adrese C. D. XXX/XX, na ktorú adresu dodávateľ služby oznámenie zasielal, ale i súčasnú aktuálnu adresu osoby žalovaného v čase uzatvárania zmluvného vzťahu, ktorá bola uvedená ako adresa F. E. G. XX, na ktorej sa do súčasnej doby žalovaný zdržiava. Samotný dodávateľ služby teda disponoval jednoznačne ako uvedenou adresou trvalého pobytu žalovaného, tak i uvedenou adresou súčasného pobytu žalovaného. Skutočnosť, že samotný dodávateľ služby zasielal oznámenie o možnosti postupu podľa § 565 Občianskeho zákonníka na adresu vyznačeného trvalého pobytu žalovaného, a nie na adresu pobytu tzv. súčasného, nemôže v danom prípade byť na ujmu samotného žalovaného. Súd teda konštatuje, že zavinením konaním dodávateľa služby došlo k skutočnosti, že upozornenie na možnosť aplikácie ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka zo strany dodávateľa služby sa nedostalo do dispozičnej sféry samotného spotrebiteľa, v danom prípade žalovaného. Súd teda konštatuje i okolnosť, že nemohli tým pádom nastať dôsledky predpokladané zákonodarcom v ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka, resp. ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Súd teda konštatuje, že pre rozpor so zákonom nedošlo v danom prípade k zosplatneniu celej zostávajúcej čiastky zostávajúceho úveru s príslušenstvom.

16. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Súd konštatuje, že vzhľadom na právnu skutočnosť, že vzhľadom na horeuvedenú argumentáciu nedošlo k platnému zosplatneniu zostávajúcej výšky finančných prostriedkov vo forme nezaplatenej časti úroku, resp. jej príslušenstva, takáto pohľadávka nemohla byť v danom prípade ani predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky.

18. Súd v ďalšom skúmal otázku postúpenia pohľadávky z pôvodného veriteľa Všeobecná úverová banka, a.s. na aktuálne označeného žalobcu v súvislosti s existenciou aktívnej legitímácie na strane žalobcu.

19. Odhliadnuc od horeuvedených skutočností ohľadom zosplatnenia celej zostávajúcej výšky poskytnutého úveru, súd upozorňuje na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z..

20. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.

21. V zmysle predložených prostriedkov procesného útoku došlo k postúpeniu pohľadávky zo subjektu Všeobecná úverová banka, a.s. (pôvodný veriteľ) na nebankový subjekt Intrum Slovakia s.r.o..

22. K tomuto súd uvádza, že nakoľko za súčasť ustálenej judikatúry je považovaný až opakovane viackrát vyjadrený právny názor Najvyšším súdom Slovenskej republiky, je nutné konštatovať, že ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách, predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky pre platné postúpenie pohľadávky, pričom pre platné postúpenie pohľadávky z bankového subjektu na nebankový subjekt nepostačuje realizovaná výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, či vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. (R NS SR sp. zn. 3Cdo/88/2017 zo dňa 19.03.2018, resp.

R NS SR sp. zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31.03.2022, uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27.10.2022).

23. Dodávateľ služby, v danom prípade aktuálne označený žalobca, v tomto smere neprodukoval žiaden dôkazný prostriedok ohľadom doručenia písomnej výzvy dodávateľa služby spotrebiteľovi tak, ako to má na mysli ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.. Odhliadnuc od horeuvedenej argumentácie súdu ohľadom neplatnosti zosplatnenia zostávajúcej výšky poskytnutého úveru, s prihliadnutím na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka, i samotný právny úkon, a to zmluva o postúpení pohľadávky z bankového subjektu na nebankový v danom prípade, je neplatným právnym úkonom.

24. Vzhľadom na vykonané dokazovanie súd v danom prípade konštatuje absenciu aktívnej legitímácie aktuálne označeného žalobcu pre uplatnenie nároku vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy. Vzhľadom na tieto okolnosti súd žalobu zamietol.

25. Súd v ďalšom konštatuje, že vzhľadom na absenciu aktívnej legitímácie na strane žalobcu pri uplatnení samotného nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, sa v ďalšom nezaoberal ďalšími namietanými okolnosťami zo strany žalovaného a vnesenými námietkami, napríklad ohľadom skúmania bonity klienta pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru.

26. O nároku na náhradu trov konania vzhľadom na plný úspech žalovaného v konaní, súd rozhodol s použitím § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Toto právo nemajú strany sporu, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
  - b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
  - c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
  - d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
- Ak povinný neplní dobrovoľne to čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie.